

тѣ, тѣ пакъ запустихъ и Тракія. ⁽¹⁾ Валентъ тича да посрѣщне варварытѣ, но бѣше надвигъ и убитъ въ полето на Одринъ града или Адрианоуполь (378).

Гразіанъ, който бѣше дошелъ на помощъ на другаря си, даде му за послѣдникъ единъ отъ своитѣ полководцы, Теодосія. Тогазы Готтытѣ са раздѣлять помежду си и са подчиняватъ; Вязи-Готтытѣ са распрѣсватъ по Тракія, а Остро-Готтытѣ минуватъ въ Малка Азія (379), и тамъ имъ было, кажи, първото сираче; тѣ пазяхъ своитѣ оржжія съ главатаритѣ си, браняхъ и страната срѣщу Уннытѣ за кѣто са плащахъ, работяхъ земитѣ които имъ бѣхъ устѣпили, и, подъ силната рѣка на Теодосія, тѣ стояхъ мирны въ разстояніе на 16 години. Тѣ съ единъ религіозенъ страхъ и трепетъ са виждахъ върѣдъ тѣзи Имперія, величіето на която ги заслѣпяваше; нейнытѣ градове, паметници, богатство бѣхъ всегашенъ предмѣтъ на тѣхното очудване, и когато Имперіята най-подиръ са срути въ рѣцѣтѣ имъ; тѣ нѣмахъ друга амбиція, освѣнъ да я въздигнѣтъ пакъ отъ нейнытѣ развалины. —

§ 13. Уннытѣ и Атила.

До колкото знаемъ отъ Исторіята, Уннытѣ обитавали едно време Источна Азія, отъ дѣто излѣзли твърдѣ рано, по слѣдствие на бунтоветѣ които ги прогонили отъ далечнытѣ предѣлы на Китай.

И наистинѣ, Ератостенъ, споредъ Страбона, говори за Уннытѣ като за народъ, който живѣялъ край брѣговетѣ на Каспійско море, 200 год. предъ

(1) Старото название на тѣзи страна е *Романія*, известна и въ българскитѣ народни пѣсни, равна *Романія*.